నడిచే శవం!

శ్యాంబాబు

"వాటెన్ ఎక్సలెంట్ సైట్!"—

నేను తల త్రిప్పి షేర్‌సింగ్ వైపు చూశాను.

బైనాక్యులర్స్‌లో నుండి క్రింద లోయవైపు, దూరాన ఆకాశాన్ని తమ వెనకాల దాచేస్తున్న పర్వతాలవైపు చూస్తూ మైమరచి పోతున్నాడతను.

సెప్టెంబరు నెల; అస్సాంలోని మిషిమి కొండల ప్రాంతం. దట్టమైన అడవులతో నిండిన పర్వతశ్రేణులు. వర్షాకాలంలో విపరీతమైన వర్షాలు, శీతాకాలంలో విపరీతమైన చలి. నాగరికతకు, మిషిమి ప్రాంతానికి కొన్ని శతాబ్దాల దూరంవుంది. దగ్గరలో కాస్త నాగరికత వాసన తగిలే పట్టణం ఇక్కడికి వంద మైళ్ళ దూరంలో

వున్న 'చాంగెల్'.

"డ్రైవర్! జీపు ఆపు!"—అన్నాడు షేర్‌సింగ్.

కొండరోడ్డుమీద ముప్పై మైళ్ళ స్పీడుతో పోతున్న జీప్‌ను డ్రైవర్ బ్రేక్ వేశాడు.

షేర్‌సింగ్ జీప్ దిగి రోడ్ అంచుకు వెళ్ళి బైనాక్యులర్స్ క్రిందలోయలోకి ఫోకస్ చేసి, తదేకంగా చూడసాగాడు. నవ్వొచ్చింది నాకు అతన్నా భంగిమలో చూస్తోంటే. కొద్దిగా ముందుకువంగి, పరిసరాల్ని మరచిపోయినట్లు, పెదిమలమీద చిత్రమైన నవ్వుతో...

సన్నని నీరెండకాంతిలో అతని ఆఫీసర్ యూనిఫాం మెరుస్తోంది. తెల్లని ఛాయ, సన్నగా గీసిన గడ్డం, మీసాలు, సూటైన ముక్కు, ఉత్సుకతతో గమనిస్తోన్న కళ్ళు, విడల్పయిన భుజాలు, షోల్డర్స్ లూప్స్‌మీద కేప్టన్ రాంక్‌ని తెలుపుతూ మూడు నక్షత్రాలు, ఎడమవైపు జేబుపైన అయిదురంగుల వార్ కలర్స్. పొట్టీ పొడుగూ కాని మనిషి సింగ్.

కేప్టన్ షేర్‌సింగ్ మా ఫార్వర్డ్ చెక్‌పోస్టును తనిఖీ చేయడానికి ఎయిర్ ఆర్మీ హెడ్‌క్వార్టర్స్, షిల్లాంగ్ నుండి ఈరోజే వచ్చాడు.

క్రిందకుదిగి అతని ప్రక్కనే నిలబడి క్రిందికిచూశాను. అప్పుడర్థమయింది షేర్‌సింగ్ ఎందుకంత ఆత్రంగా చూస్తున్నాడో.

క్రిందలోయలో ప్రశాంతంగా ప్రవహిస్తోన్న సిరాంగ్ నది ఒడ్డున ఓ అడవిజాతి స్త్రీ నగ్నంగా స్నానం చేస్తోంది. ప్రకృతిమధ్య ఏ అడ్డంకులూ లేకుండా పెరిగిన శరీరం. నడుంవరకూ నీళ్ళల్లో మునిగి, పైభాగం ఏ ఆచ్ఛాదనా లేకుండా... కేప్టెన్ షేర్‌సింగ్ కళ్ళు త్రిప్పకుండా చూస్తూన్నాడంటే ఆశ్చర్యపడాల్సినదేమీ లేదు.

షేర్‌సింగ్ నావైపు చూశాడు. "వెరీ సెన్సుయల్. ఎ వెల్ బ్యూటీ!" అన్నాడు ఉత్సాహంగా నవ్వుతూ.

నేను నవ్వి తలవూపి, "యస్! యుఆర్ రైట్ సర్!" అన్నాను.

జీపు మళ్ళీ బయలుదేరి కొండ ఎక్కడం ప్రారంభించింది.

కేప్టెన్ సిగరెట్ వెలిగించి గట్టిగా దమ్ములాగి, నావైపు పరిశీలనగా చూశాడు.

"లెఫ్టినెంట్ విజయ్! ఇందాకటి స్త్రీ ఎవరై వుంటుంది?" అన్నాడు సాలోచనగా.

"ఈ మిషిమీ కొండల్లో రకరకాల కొండజాతుల వాళ్ళు వుంటున్నారు సర్! మన నాగరికతా ప్రపంచానికి, వాళ్ళకి చాలా దూరం. దూరంగా, కొండలపైన అడవులమధ్య గుహల్లోనూ, చెట్లక్రింద వుంటుంటారు. ఆ స్త్రీ అలాంటి మనిషే అయ్యుంటుంది" అన్నాను.

"వ్చ్! వాట్ ఎ సిల్లీథింగ్! అంతరిక్ష యాత్రాయుగంలో ఇంకా ఇలా బ్రతుకుతోన్న మనుషులున్నారంటే ఆశ్చర్యం" అన్నాడు కేప్టెన్.

కాని సర్! ఒకోసారి ఇదికూడా ప్రకృతి పరిణామంలో ఓ భాగమేమో ననిపిస్తోంటుంది నాకు. మనం బ్రతుకుతోన్న ఈ అణుయుగంలో ఏరోజు మళ్ళీ మూడవ ప్రపంచ యుద్ధం మొదలవుతుందో, ఎప్పుడు ఆ యుద్ధ జ్వాలల్లో మానవాళి నశిస్తుందో చెప్పడం కష్టం. కానీ అదే జరిగితే చివరకు మిగిలేది, ఈ పర్వత శ్రేణుల్లో, నాగరికతకు దూరంగా బ్రతికే ఈ ఆటవికులేనేమో అనిపిస్తుంది."

"మే బి యుఆర్ రైట్! ఇంకా మన చెక్‌పోస్ట్ ఎంత దూరంలో వుంది?" అన్నాడు షేర్‌సింగ్ నా ఉపన్యాస

ధోరణికి కాస్త విసుగు ప్రదర్శిస్తూ.

నేను రోడ్డువైపు ఓసారి చూసి, "ఇంకా దాదాపు ముప్పై మైళ్ళుంటుంది సర్! మరో గంటన్నర ప్రయాణం."

"ఇంకా గంటన్నరా? రోడ్డు బాగా లేదా? బి.ఆర్.ఓ. నుండి వచ్చిన రిపోర్ట్ మొన్ననే చూశాను. ఫార్వర్డ్ పోస్ట్లకు వెళ్ళే రోడ్లన్నీ పర్ఫెక్ట్ కండిషన్లో వున్నాయని రాశారు వాళ్ళు."

"యస్ సార్! కాని పోనుపోను రోడ్డు ఏటవాలుతనం పెరుగుతుంది. మన చెక్పోస్ట్ దాదాపు భూమట్టానికి తొమ్మిదివేల అడుగుల ఎత్తులో వుంది. సముద్రమట్టానికి పన్నెండువేల అడుగుల ఎత్తులో వుంది. రోడ్ పర్ఫెక్ట్గా వున్నా కొండ అంచుల్లో వేయడంవలన ఎక్కువ వేగంగా పోవడం వలన ప్రమాదం వుంది. ప్రతీ కిలోమీటరుకు దాదాపు ఒక మలుపు వుంది. అందుచేత ఎక్కువ వేగం వెళ్ళలేం" అన్నాను నేను పరిసరాలను వివరిస్తూ.

"ఐ. సీ!" అన్నాడు కెప్టెన్ షేర్సింగ్, నెమ్మదిగా ఏదో ఆలోచిస్తూ.

ఆ తర్వాత చెక్పోస్ట్ చేరేవరకూ ఎవ్వరం ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు.

నార్త్ యీస్ట్ ఫ్రాంటియర్ ఏజన్సీలో, భారత్-చైనా సరిహద్దుకు ఇరవై మైళ్ళ దూరంలో వుంది మా చెక్పోస్ట్. షిల్లాంగ్లోవున్న మా హెడ్క్వార్టర్స్నుండి దాదాపు రెండువందల యాభైమైళ్ళ దూరం. సెక్టార్ హెడ్క్వార్టర్స్ 'బాంగెలె'నుండి వంద మైళ్ళు.

బోర్డర్ రోడ్స్ ఆర్గనైజేషన్స్ వాళ్ళు మా చెక్పోస్ట్ వరకు మాత్రమే ఈ కొండల్లో మోటారు వెహికల్స్ నడిపే రోడ్లు వేయగలిగారు. ఇక్కడనుండి సరిహద్దుకు వెళ్ళాలంటే కాలినడకన వెళ్ళవలసిందే. బరువైన

సామానులుంటే వాటిని కంచరగాడిదల మీద వేసుకొని తీసుకెళతాము బోర్డర్ చెక్ పోస్ట్ దగ్గరకు.

మా సెంట్రల్ చెక్ పోస్ట్ కి సప్లయ్ రూట్స్ లో కనెక్ట్ చెయబడిన ఫార్వర్డ్ బోర్డర్ చెక్ పోస్ట్ లు మొత్తం ఆరున్నాయి. వాటికి యఫ్. సి. పి. 1, యఫ్. సి. పి. 2, యఫ్. సి. పి. 3 ..అని పిలుస్తుంటాము. ఇవి మా కాంప్ కి బోర్డర్ వైపున ఉత్తర ఈశాన్య మూలనుండి. తూర్పు వైపువరకూ దాదాపు ఎనభైమైళ్ళ సరిహద్దు పొడవునా వున్నాయి.

మొత్తం ఆరు పోస్ట్ లు ఇన్ స్పెక్షన్ పూర్తి చెయ్యడానికి షేర్ సింగ్ కు పదిరోజుల పడుతుంది. ముందు ఇక్కడనుండి బయలుదేరి మొదటి చెక్ పోస్ట్ కి వెళతాము. అక్కడనుండి వరసగా ఆరు పోస్ట్ లు చెక్ చేసి పదకొండోజున తిరిగి రావాలి.

నేను సెంట్రల్ పోస్ట్ కి ఇంచార్జి కమాండెంట్ కావడం వలన, మొదటి మూడుపోస్ట్ ల ఇన్ స్పెక్షన్ వరకూ వుండి, తిరిగి మా బేస్ కు వచ్చేస్తాను. మొదటి మూడుపోస్ట్ లు చెక్ చేయడానికి నాలుగరోజులు పడుతుంది.

ఆ తర్వాత షేర్ సింగ్ ఒక్కడే అక్కడి లోకల్ ఇంచార్జ్ ల సహాయంతో మిగతా మూడు చెక్ పోస్ట్ లు తనిఖీ చేస్తాడు. ఈ ప్రయాణమంతా కంచరగాడిదల మీదే జరుగుతుంది.

2

సిగరెట్ వెలిగించి గట్టిగా పొగపీల్చి ఆకాశంవైపు చూశాను.

దక్షిణంవైపునుండి మేఘాలు గుంపులుగుంపులుగా వస్తున్నాయ్. నల్లని మేఘాలు ఉరిమినపుడు శబ్దం పర్వత

శ్రేణుల్లో ప్రతిధ్వనిస్తూ అనేకసార్లు వినిపిస్తోంది.

"బహుత్ బురా మౌసమ్ సాబ్" అన్నాడు హావల్దార్ రామ్‌నా ప్రక్కనేవచ్చి నిలబడుతూ.

నేను తలత్రిప్పి రామ్‌నావైపు చూశాను.

అతను మేఘాలవైపు చూస్తూ తనుచూసిన విషయం తనకేమాత్రం సంతోషం కలిగించనట్లు తల అటూ ఇటూ అడ్డంగా వూపుతున్నాడు. మంగోలియన్ ముఖ లక్షణాలు అతనిలో స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఈ పర్వత శ్రేణుల్లో జీవనం గురించి రామ్‌నాకు తెలిసినంతగా నాకు తెలియదు. అస్సాం పర్వత శ్రేణుల్లో నివసించే 'ఖమాన్' జాతికి చెందిన మనిషతను. తరతరాలుగా ప్రకృతితో పోరాడి రాటుపడ్డ మనుషులు వాళ్లు. అయిదడుగుల నాలుగంగుళాలు, పొట్టిగా కత్తిరించిన జుట్టు, కనిపించీ కనుపించని కనుబొమ్మలు, చిన్న కళ్లు. కండలు తిరిగిన శరీరం. క్రొత్తగా చూసేవాళ్ళకు అస్సామీయులంతా ఓలాగానే కనిపిస్తారు.

"అవును! పెద్ద వర్షం కురిసే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి" అన్నాను పీల్చిన సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ.

వర్షం వచ్చే సూచనలు కనిపిస్తున్నా విడిచిన పొగ గాలిలో తేలుతూ అక్కడే వుండిపోయింది. గాలిలో కదలికలేదు. ఉక్కగా వుంది.

"లేదు సాబ్! పెద్ద వర్షంకాదు. తుఫానువచ్చే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి" అన్నాడు రామ్‌నా.

నేను ఆశ్చర్యంగా అతనివైపు చూశాను. "తుఫానా?"

"జీహాఁ సాబ్! ఈ గాలి బిగించడానికి అర్థం అదే" అన్నాడు రామ్‌నా మళ్ళీ కదలివచ్చే దక్షిణ మేఘాల వైపు చూస్తూ.

నాకు వెంటనే కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్ సంగతి గుర్తొచ్చింది. ఈ తుఫాను వీచే సమయానికి మధ్యదారిలో వుంటే బ్రతికి బయటపడడం కష్టం అతను. యఫ్.సి.పి. ఆరుకు ఈ రోజు సాయంత్రానికి చేరుకోవాలి షేర్‌సింగ్.

ఈ సరికి పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి బయలుదేరివుంటే పోస్ట్ సిక్స్ చేరేలోపల వాళ్లు తుఫానులో చిక్కుకొనే ప్రమాదం వుంది.

తుఫానులో దారి సరిగాలేని అడవిలో ఆ పర్వత శ్రేణులమధ్య ఎంత ప్రమాదమో తెలుసునాకు. పన్నెండు వేల అడుగుల ఎత్తున గాలివత్తిడి చాలా ఎక్కువ వుంటుంది. ఇక్కడ తుఫానులో సురక్షితమైన ప్రదేశంలో లేకుంటే బ్రతికి బయటపడడం కష్టం.

వెంటనే రేడియోమన్‌కు షేర్‌సింగ్ గురించి ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ ఇచ్చాను.

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకే పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి షేర్‌సింగ్ బయలుదేరి వెళ్ళినట్లు రిపోర్ట్ వచ్చింది. పోస్ట్ సిక్స్‌కు ఇంకా చేరుకోలేదు. పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి బయలు దేరిన తరువాతనుండి కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్ సిగ్నల్‌మన్ దగ్గర్నుండి రేడియో సిగ్నల్ రాలేదని రేడియోమన్ చెప్పాడు.

ఒక్కక్షణం చెతిగడియారం వంక చూసుకొన్నాను. అయిదున్నర కావొస్తోంది.

ప్రయాణంలో వున్నప్పుడు ప్రతిగంటకూ సిగ్నల్‌మాన్ రాఘవన్ మాకు సేఫ్టీ సిగ్నల్ పంపించాలి. మూడున్నరకు పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి బయల్దేరి తరువాత ఇంతవరకూ సిగ్నల్ ఎందుకు పంపలేదు?

ఎందుకో ఒక్కక్షణం అనీజీగా ఫీలయ్యాను. అరునూరైనా ఆర్మీలో ఇన్‌స్ట్రక్షన్ ఇచ్చిన ప్రకారం అమలు

జరగాల్సిందే. రాఘవన్ అనుకొన్న టైమ్‌కి సిగ్నల్ పంపకుండా బీడీలు కాల్చుకొంటూ కాలక్షేపం చేస్తాడను కోవడం పొరపాటు.

రాఘవన్ మెసేజ్ పంపే ఫ్రీక్వెన్సీలో రిసీవింగ్ సెట్ ఆన్ చేసి కాచుకోమని చెప్పాను రేడియోమాన్‌కు.

ఉన్నట్టుండి వాతావరణంలో చిత్రమైన మార్పు వచ్చింది. అప్పటివరకూ కదలిక లేని ప్రకృతిలో ఒక్క సారి మార్పు వచ్చింది. కదిలే మేఘానికి ముందు బలమైన గాలి వీచడం ప్రారంభించింది. మైదాన ప్రాంతమైతే వీచే గాలితోబాటు దుమ్ము లేచి తీవ్రత చూడడానికి కని పించేది. ఈ పర్వత శ్రేణుల్లో బలంగా వీచేగాలికి వంగు తోన్న చెట్టు కొమ్మలు, ఎగిరివస్తోన్న ఆకులుతప్ప ఏం కనిపించడంలేదు.

వెలుతురుతగ్గి, హాఠాత్తుగా సూర్యాస్తసమయం అయి నట్లనిపిస్తోంది. నల్లని మబ్బుల్లో చటుక్కున మెరసిన మెఱపు, వెంటనే పెద్ద శబ్దంతో ఉరుములు. ఈ మిషిమి ప్రాంతంలో తుఫానును చూడడం ఇదే మొదటిసారి నాకు.

బలంగా వీచేగాలికి ఎగిరిపోకుండా 'బెర్రీ' (టోపీ) మీద చెయ్యిపెట్టుకుని జవానులు హడావిడిగా బారెక్స్ మీద, బయటవున్న సామాన్లమీద టార్పాలినులు కప్పు తున్నారు.

తలమీద పెట్టుకొన్న చేతిమీద పెద్ద చినుకుపడింది. చల్లగా మంచుముక్క పడినట్లువుంది. తలెత్తి చూశాను. టపటప మరో రెండు చినుకులు ముఖంమీద పడ్డాయి. తుఫాను ప్రారంభమయిందని అనుకొన్నాను.

బలంగా వీచేగాలితోపాటు ఆకులు, ఎండిన చెట్టు కొమ్మలు గాలిలో ఎగిరి వస్తున్నాయి. లోపలికి వెళ్ళి

రేడియోమన్ దగ్గరకి నడిచాను. కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్ దగ్గర నుండి ఇంతవరకూ ఏమీ మెసేజ్ రాలేదని, పోస్ట్ సిక్స్ ఇంకా చేరుకోలేదని చెప్పాడు రేడియోమన్.

మళ్ళీ టైము చూసుకొన్నాను. ఆరు కావస్తోంది. గాలితోపాటు వర్షం కూడా వేగం పుంజుకొంది. నా మనసెందుకో కీడు శంకిస్తోంది.

3

గాలిని చీల్చుకుంటూ తలపైనుండి ఎగురుతూ వెళ్ళిపోయింది హెలీకాప్టర్.

చెట్టు పైభాగాన్నుండి సగం సగం కనిపిస్తూ క్రిందుగా ఎగురుతోంది హెలీకాప్టర్. ఈ చెట్ల ఎత్తున హెలీకాప్టర్‌ను నడపడం చాలా కష్టం. ప్రమాదకరం. అయినా తప్పదు. కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్ బృందాన్ని వెతికి పట్టుకోవాలి మేము.

నాలుగు రోజుల తుఫాను తర్వాత ఈ అరణ్య ప్రాంతంలో కాలి బాటలన్నీ గుర్తు తెలియకుండా పోయినయ్. అక్కడక్కడా కూలిన 'సింకోనా' వృక్షాలు కష్టతరంగా వున్న మా ప్రయత్నానికి మరింత ఆటంకం కలిగిస్తున్నాయి.

కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్ గాని, సిగ్నల్‌మన్ రాఘవన్ గాని, వాళ్ళతో వున్న జవాన్‌గాని ఇంకా బ్రతికే వున్నారనే నమ్మకం లేదు నాకు. నాలుగు రోజులు కుండపోతగా కురిసిన వర్షంలో, బలమైన వృక్షాల్ని కదిలించిపారేసిన తుఫానుగాలిలో చిక్కుకొని వాళ్ళు బ్రతికి బయటపడివుంటారనుకోవడం లేదు.

అయినా తప్పదు; ఈ కొండప్రాంతంలో ఏ గుహలోనో, చెట్టు తొర్రలోనో వాళ్ళింకా కొనవూపిరితో

వుండవచ్చు. బ్రతికుంటే మాకు సిగ్నల్ ఎందుకు పంప లేదు? రేడియో చెడిపోయిందా?

తుఫాను తగ్గుముఖం పట్టిన క్షణంనుండి పోస్ట్ ఫైవ్, సిక్స్‌ల మధ్య ఏరియా అంతా నేనే స్వయంగా వుండి గాలిస్తున్నాను. ఓ గంట క్రితమే 'చాంగెల్' నుండి మాకు సాయంగా హెలీకాప్టర్‌ను కూడా పంపించారు.

టైము మధ్యాహ్నం పన్నెండు కావొస్తోంది. దాదాపు ఆరుగంటల బట్టి వెతుకుతున్నాము. కేప్టెన్ సింగ్ ఈ ప్రాంతం వచ్చివుంటే మాకు ఏదో ఒక ఆధారం దొరికి వుండేది.

దూరంగా సిరాంగ్ నది అతివేగంగా నురుగులు కక్కుతో ప్రవహిస్తోంది. కేప్టెన్ సింగ్ బృందం ఆ నదిలోపడి కొట్టుకొని పోలేదుగదా?

నిజంగా అలాగే జరిగివుంటే వాళ్ళ శవాలు కూడా మాకు దొరకడం అసంభవం.

బ్రహ్మపుత్రనది పాయ సిరాంగ్. ఈ మిషిమి కొండల్లో కురిసే వర్షమంతా ఈ నదిగుండానే క్రిందికి చేరుకుంటుంది. డెల్టా ప్రాంతంలో నదిలాగా ఏ అడ్డంకులు లేకుండా సాఫీగా వుంటుంది. ఆ నీటి వేగానికి ఏ వస్తువైనా బండరాళ్ళకు కొట్టుకొని ముక్కలవ్వాల్సిందే.

జేబులోంచి విజిల్ తీసి రెండు సార్లు గట్టిగా వూదాను.

అన్ని పక్కలా వెతుకుతున్న వాళ్ళంతా వెనక్కి తిరిగి వచ్చారు. అలిసిపోయారు వాళ్ళు, ప్రొద్దుననుండి ఈ అడవిలో వెతుకుతూ. ఓ అరగంట లంచ్ బ్రేక్ ఆర్డరివ్వమని రామ్‌నాకు చెప్పి, చెట్టుక్రింద బ్లాంకెట్ మీద కూర్చొని వున్న డాక్టర్ కపాడియా దగ్గరకు నడిచాను.

డాక్టర్ కపాడియా ఆర్మీ మెడికల్ కోర్సులో మేజర్. మా పోస్ట్‌కి ఎట్టాచ్ చెయ్యబడిన మెడికల్ ఆఫీసరు. రాంక్‌లో నాకన్న పెద్దవాడైనా, నాది రెగ్యులర్ ఆర్మీ రాంక్ కాకపోవడంవలన నేనే మా పోస్ట్ ఇంఛార్జిని. అవసరం కలగొచ్చునని ఉద్దేశ్యంతో అతన్ని మాతో తీసుకొచ్చాను.

హెలీకాప్టర్ రొద చేసుకుంటూ మళ్ళీ మాపైకి ఎగిరి వచ్చింది. మేము కూర్చున్న చోట చెట్లు లేకుండా వుండడంవలన చక్కగా కనిపిస్తోంది. క్రిందకు దిగడానికి కూడా సమతలంగా వుండడంవలన అనుకూలంగా వుంది.

హెలీకాప్టర్ అక్కడే గుండ్రంగా ఓసారి తిరిగి క్రిందకు దిగటం మొదలుపెట్టింది.

హెలీకాప్టర్ క్రిందకు దిగగానే దగ్గరకు నడిచాను. లోపలనుండి హెడ్‌క్వార్టర్సునుండి వచ్చిన సబ్-లెఫ్టినెంట్ క్రిందకు దిగాడు.

"ఎని లక్?" అడిగాను ఆత్రుతగా.

"ఐ హోప్ సో! కొండకి ఇంకా లోపలకు నది ఒడ్డుకు దగ్గరగా ఎవరో పడివున్నారు"—

"మీ వైపు మూడలేదా?"

"లేదు. ప్రాణం లేదని నా అనుమానం. క్రిందగా ఎగరడానికి అవకాశం లేదు. చెట్లకొమ్మలు మరీ దగ్గరగా వున్నాయి."

"ఎంత దూరం వుంటుంది?"

"ఇక్కడకి రెండు కిలోమీటర్ల ఎగువకు. నది ఒడ్డునే వస్తే మీకు రావడానికి తేలికగా వుంటుంది."

"అచ్ఛా! పైలట్‌నుగూడా పిలిచి లంచ్ పూర్తి

చెయ్యండి. వెంటనే వెళదాం" అన్నాను నేను లేస్తూ.

4

హెలీకాప్టర్ పైన ఎగురుతూ దారి చూపెడుతుంటే, నది ఎగువ ఒడ్డున పడివున్న శవం దగ్గరికి నలభై నిముషాల్లో చేరుకొన్నాం.

ముదురాకు పచ్చరంగు యూనిఫాం బురదతో మరకలు పడివుంది. బోర్లాపడివుంది శవం.

నేనూ, మేజర్ కపాడియా ఇద్దరం దగ్గరగా నడిచాము. ప్రాణం పోయి మూడు నాలుగురోజులై వుంటుందనుకొంటాను. శవం వాసన వేస్తోంది.

శవం కెప్టెన్ సింగ్‌దిగాని, రాఘవన్‌దిగాని కాదు. బహుశా పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి వాళ్ళవెంట వచ్చిన ఎస్కార్ట్ జవాన్‌ది అయ్యుండాలి. మెడమీద పురుగులు తొలిచేస్తున్న గాయం కనిపిస్తోంది. ఒక్క క్షణం కడుపులో త్రిప్పినట్టయింది నాకు.

మేజర్ కపాడియా వంగి ఆ గాయంలోనుండి బయటకి కనిపిస్తోన్న పొడవుపాటి కర్రను బయటకు లాగాడు. మామూలుగా చూస్తోంటే ఆ కర్రను ఆ జవాన్ మెడలోంచి గుచ్చి భూమిలో పాతినట్లు అనిపిస్తోంది.

అయిదడుగుల పొడవుంది కర్ర, చివర కత్తికన్నా సూదిగా, పదునుగా మొన చెక్కివుంది.

"బ్లడీ క్రూడ్ వెపన్! ఎవరు చంపారితన్ని ఇలా?" అన్నాడు కపాడియా కర్ర కొనకు అసహ్యంగా కనిపిస్తోన్న పదార్థాన్ని చూస్తూ.

హవల్దార్ రామ్‌నా ముందుకు వచ్చి ఆ ఆయుధం వైపు పరీక్షగా చూశాడు.

"ఈ పర్వతంలో నివసించే ఆటవికుల ఆయుధం అది. లోహంతో చేసే వస్తువులు వాడరు వాళ్ళు. వాళ్ళ

తోనూ, కర్రలతోనూ ఆయుధాలు తయారుచేసుకుంటారు. 'బాజాం' అని అంటారు ఆ ఆయుధాన్ని. కొసని విషం పూసి వుంటుంది."

"ఆటవికులు జవాన్లతో తగువు పెట్టుకొన్నట్లు విల్లేదు నేను ఇంతవరకూ. ఇతన్ని ఎందుకు చంపారు? కేప్టెన్ సింగ్, సిగ్నల్‌మన్ రాఘవన్ ఇద్దరూ ఏమయ్యారు?" అన్నాను ఇంకా నమ్మలేనట్లు జవాన్ శవం వంక చూస్తూ.

"ఆటవికులు దాడిచేస్తుంటే వీళ్ళు చూస్తూ వూరుకోరు కదా. ఆధునికమైన ఆయుధాలు వున్నాయి వీళ్ళ దగ్గర. ఆటోమేటిక్ వెపన్స్ ముందు ఆటవికుల కర్రలు పనికిరావు. జవాన్ను చంపుతోంటే కేప్టెన్ సింగ్ చూస్తూవున్నాడని అనుకోను" అన్నాడు మేజర్ కపాడియా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు.

రామ్‌నా అడ్డంగా తల వూపాడు. "మనుషుల్ని చంపేంత క్రూరులు కారు ఈ ఆటవికులు. నాగరికుల్ని చూస్తే తప్పించుకొని దూరంగా పారిపోతారు. కాని.." దూరంగా ఓ జవాన్ అరిచిన అరుపుకు రామ్‌నా కంఠం ఆగిపోయింది.

ఒక జవాన్ పరిగెత్తుకొంటూ మా దగ్గరికి వచ్చాడు. ఏమిటన్నట్లు చూశాను అతని వంక.

"సాబ్! మరో శవం వుంది అక్కడ" అన్నాడు తను వచ్చినవేపు వేలు చూపెడుతూ.

"ఎవరిది?"

"ఎవరో అడవిజాతి మనిషి. ఆడది" అన్నాడతను కళ్ళు వచ్చినవేపు త్రిప్పుకుంటా.

రామ్‌నా నుదురు ఒక్క క్షణం ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు ముడతలు పడింది.

"రండి సాబ్!" అన్నాడు ఆ వైపు దారి తీస్తూ.

ఓ వందగజాల దూరంలో చెట్ల మధ్య చిన్న ఖాళీ స్థలం వుంది. మధ్యలో ఓ స్త్రీ శవం వెల్లకిలా పడుంది. పూర్తిగా నగ్నంగా, చూడ్డానికి చాలా అసహ్యంగా కనిపిస్తోంది. గుండెల్లోంచి, బొడ్డులోనుండి రెండూ 'బాణా'లు నేలలోకి దిగేసివున్నాయి. గాయాల దగ్గర ఏవో పురుగులు పుట్టలా వున్నాయి. కనుగుడ్లు ఏ పక్షులో పొడుచుకొని తినివుండాలి... చర్మం వెనక్కి సాగి ముందు పళ్ళు భయంకరంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ దృశ్యం ఇక చూడలేక ముఖం త్రిప్పుకున్నాను.

"ఝూస్లీ!" అన్నాడు కపాడియా ఊపిరి అందనట్లు.

5

రామ్‌నా చుట్టుప్రక్కల ఇంకా ఎవరైనా కనిపిస్తారేమో వెతకమని ఇద్దరిద్దరు జవాన్‌లని జతగా నాలుగు ప్రక్కలకీ పంపించాడు.

టైము చూసుకొన్నాను. రెండున్నర కావొస్తోంది.

"బ్లడీ ఝూస్లీ! ఎందుకిలా జరిగింది?" అన్నాను సిగరెట్ వెలిగించి.

రామ్‌నా ముఖం బిగుసుకొనివుంది. దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు అతని నుదురు ముడతలు పడింది.

"బహుశా ఆ జవాను ఆ అడవి మనిషిని అనుభవించి వుండాలి!" అన్నాడు చివరికి.

"వాట్?" అన్నాను ఆశ్చర్యపోతూ.

"ఈ కొండజాతి మనుషులకు స్త్రీ పురుష సంబంధాల గురించి మన నాగరిక ప్రపంచంకన్నా పట్టింపు లెక్కువ. ఏ స్త్రీ గాని, పురుషుడుగాని ఇతరులతో సంపర్కం పెట్టుకొన్నట్లు తెలిస్తే బాణంతో నేలకు

గుచ్చి చంపేస్తారు. జవాన్ శవం చూడగానే నా కా అనుమానం కలిగింది. ఈ ఆడమనిషి శవంతో అది ధృవపడింది. కేప్టెన్ సాబ్ కూడా ప్రమాదంలో పడి వుండాలి బహుశా!'' అన్నాడు రామ్నా.

''హౌ ఇంక్రెడిబుల్! వీళ్ళదగ్గర రైఫిల్స్ వున్నాయి. వాళ్ళు వచ్చి చంపుతోంటే చూస్తూ వున్నారంటావా?'' అడిగాడు మేజర్ కపాడియా నమ్మలేనట్లు.

కాని ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం వెంటనే లభించింది. చుట్టుప్రక్కల వెతకడానికెళ్ళిన ఇద్దరు జవాన్లు పరిగెత్తుకొంటూ మా దగ్గరికొచ్చారు.

''ఏమిటి? ఎవరన్నా కనిపించారా?''

''జీ హాఁ సాబ్! కొండలోపలివైపు ఓ గుహ దగ్గర శవాలుగుట్టలుగా పడివున్నాయి'' అన్నాడో జవాను. అతని కంఠంలో గొప్ప ఎక్సయిట్మెంట్ కనిపిస్తోంది.

వెంటనే చకచకా గుహ దగ్గరికి నడిచాము.

దాదాపు ఓ పదిమంది కొండజాతివాళ్ళ శవాలు గుహ ద్వారానికి పది గజాల దూరంలో చెల్లాచెదురుగా పడివున్నాయి. శవాల్ని చూస్తోంటే ఇదివరకట్లా అసహ్యం పుట్టలేదు. ఏం జరిగిందోనన్న ఉత్సుకత ఎక్కువయింది.

దాదాపు అంతా రైఫిల్ గుళ్ళు తగలడం వలన చనిపోయారని ఆ శవాలమీది గాయాలు చూస్తోంటే అర్థమవుతోంది. బుల్లెట్ శరీరంలో ప్రవేశించిన చోటి సన్నని రంధ్రం, శరీరంలోనుండి బయటకు వచ్చినవైపు దాదాపు నాలుగైదు అంగుళాల వెడల్పు వున్న గాయాలు. చాలా దగ్గరగా రైఫిల్ పేల్చడం వలన అలా గాయాలు ఏర్పడతాయి.

వర్షం కురియడం వలన కారిన రక్తమంతా నీళ్ళతో

కలిసి ఇంకిపోవడమో, చుట్టూ ప్రాకిపోవడమో జరిగుండాలి. పెద్దగా రక్తం కనిపించడంలేదు. మామూలుగా అయితే పది చిన్న సైజు రక్తం మడుగులుండేవి అక్కడ.

"లెఫ్టినెంట్ విజయ్! కమ్ హియర్!" అరిచాడు కపాడియా దూరంగా వున్న చెట్టుదగ్గరనుండి.

నేను కపాడియా దగ్గరకు నడిచాను. ఈ శవానికి కారణం బహుశా కెప్టెన్ సింగ్ అయ్యుండాలి. అతను, సిగ్నల్‌మన్ రాఘవన్ బ్రతికే వుండాలి.

మేజర్ కపాడియా చూడమన్నట్లు భూమివైపు సైగ చేశాడు.

ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయాను.

ఆరడుగుల పొడవు, రెండడుగుల వెడల్పున దాదాపు అడుగు లోతున ఓ గొయ్యి తవ్వివుంది. వర్షం నీళ్లు సగం సగం ఇంకి బురదగా కనిపిస్తున్నాయి. ప్రక్కనే త్రవ్వితీసిన మట్టి గుట్టగా పోసివుంది.

అసలు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయం అదికాదు. గోతిలో పైకి కనిపిస్తూ ఓ వస్తువు వుంది. మట్టి త్రవ్వడానికి వుపయోగించే 'షావెల్' అది. 'ఇండియన్ ఆర్మీ' అని నల్లని రంగుతో వ్రాసిన అక్షరాలు దాని పిడిమీద స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నయ్.

"ఎవరో మన వాళ్ళు ఈ గోతిని త్రవ్వినట్టుంది" అన్నాడు కపాడియా అటే చూస్తూ.

"అవును. కెప్టెన్ సింగ్ దగ్గర మౌంటెనీరింగ్ అండ్ కాంపింగ్ సెట్ అంతా వుంది. చూస్తోంటే ఏదో శవాన్ని పాతిపెట్టడానికి త్రవ్వినట్టుంది" అన్నాను.

అవును! ఆరడుగుల పొడవు రెండడుగుల వెడల్పు వున్న గోతులు శవాన్ని పూడ్చడానికి కాక దేనికి? ఎవరి

శవం? ఒక్కసారి గుండె ఝల్లుమంది. ఎందుకా సమాధి నగం త్రవ్వి వదిలేశారు?

మేజర్ కపాడియా తల వూపాడు అవునన్నట్లు.

“ఇంతకీ కేప్టెన్ సింగ్ ఏమయినట్లు?”

రామ్‌నా ఎప్పుడు దగ్గరగా వచ్చాడో గమనించ లేదు నేను. అతను దగ్గరికి రాగానే ఏమిటన్నట్లు చూశాను.

రామ్‌నా చేత్తో గుహవైపు చూపించాడు.

“టాక్. డోన్ట్ యాక్ట్! ఏమిటది?” అరిచాను.

“కెప్టెన్ సింగ్!” అన్నాడు రామ్‌నా చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి గుహవైపు నడుస్తూ.

అతనన్న మాటలు అర్ధమవడానికి రెండుక్షణాలు పట్టింది.

రెండంగల్లో గుహదగ్గరకి చేరుకొన్నాను. నా వెనకే కపాడియాకూడా వచ్చాడు. అప్పుడే గుహదగ్గర నలుగు రైదుగురు జవాన్లు వచ్చున్నారు. రామ్‌నా చేతిలో ఫైవ్ సెల్స్ టార్చివుంది.

“ఎక్కడ?” అన్నాను చిరాగ్గా.

రామ్‌నా లైట్ వెలిగించి గుహాలోపలి భాగానికి ఫోకస్ చేశాడు. లైట్ కాంతిలో కనిపించిన దృశ్యం చూసి ఒక్కక్షణం కొయ్యబారిపోయాను.

కెప్టెన్ సింగ్ శరీరం గుహాలోపల చేరగిలబడివుంది. మాకు కనిపిస్తున్నవైపు కణతదగ్గరనుండి రక్తం చెంపల మీదుగా యూనిఫాంమీదకు కారి గడ్డకట్టుకొని వుంది. ప్రక్కకు పడిపోయివున్న చేతిలో ‘ఆర్మీ స్పెషల్’ పిస్తోలు నల్లగా మెరుస్తోంది.

సింగ్‌కు ఎదురుగా గోడకు ఆనుకొని రాఘవన్ శరీరం వుంది, కాళ్లు చాపుకొని కూర్చొన్నట్లు.

పెద్ద వెడల్పయిన గుహ కాదది. ఆరడుగుల వెడల్పు వుందనుకొంటాను ముఖద్వారం దగ్గర. లోపలకు వెళ్ళే కొలది విశాలంగా పదడుగుల వెడల్పువుంది. చిన్న గుహ. ఏ పురాతన యుగంలోనో ఆదిమమానవుడి గృహం అయుండాలి అది. కప్పు చాలా క్రిందకు వుంది. తలవంచి లోపలకు నడిచాను.

గుప్పున వాసన కొట్టింది. శవం కుళ్ళిన వాసన. ఒళ్లు తెమిలే వాసన. కర్చీఫ్ తీసి ముఖానికి అడ్డం పెట్టుకొన్నాను.

నా ప్రక్కనే రామ్నా, వెనుక కపాడియా లోపలకు వచ్చారు.

కెప్టెన్ సింగ్ శరీరంలో ప్రాణంలేదని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. అటూ ఇటూ కదుల్తోంటే కాలిక్రింద 'ఎంప్టీ బుల్లెట్ కేస్'లు తగుల్తోన్నాయ్.

రామ్నా టార్చి కాంతి రాఘవన్ వైపు త్రిప్పాడు. అతని నుదురుమీద పిస్తోలు గుండు చేసిన చిల్లు చూడగానే ఆశ్చర్యపోయాను.

"హత్య, ఆత్మహత్య" అన్నాను కెప్టెన్ సింగ్ చేతిలో పిస్తోలువంక చూస్తూ.

"ఐ డోంట్ థింగ్ సో!" అన్నాడు కపాడియా వంగి రాఘవన్ని చూస్తూ.

నేను, రామ్నా కపాడియావైపు చూస్తూ వుండిపోయాము.

"యస్! ఐయామ్ రైట్" అన్నాడు కపాడియా రాఘవన్ భుజంమీద అప్పుడే కనిపించిన గాయం చూస్తూ. "బహుశా బాణం వలన అయిన గాయం అనుకొంటాను. ఆ విష ప్రభావం వలన మరణించాడు. నుదుటిమీది పిస్తోలు గాయం తరవాత అయివుండాలి."

"వాట్ డు యు మీన్?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"దట్సిట్! ఎందుకో తెలియదు!" అన్నాడు కపాడియా లేచి నిలబడుతూ.

నేను రాఘవన్ శవం వంకా, కెప్టెన్ సింగ్ శవం వంకా మార్చి మార్చి చూశాను నమ్మలేనట్లు. రాఘవన్ శవమంతా బురదబురదగా వుంది.

ఏం జరిగిందసలు?

గోడ ప్రక్కనే రెండు సెల్ఫ్‌లోడింగ్ రైఫిల్స్ పడివున్నాయి. జాగ్రత్తగా ఒకదానికి బోల్ట్ వూడదీశాను. ఎంప్టీ షెల్ ఎగిరి బయట పడింది. లోపల మాగజైన్ ఖాళీగా వుంది.

"విజయ్! సీ దిస్!" అన్నాడు కపాడియా, సింగ్ శవం ప్రక్కనే పడివున్న ఓ నల్లని కవర్ వున్న పుస్తకాన్ని వంగి తీస్తూ.

కెప్టెన్ సింగ్ డైరీ అది. ఎక్సర్‌సైజు నోటుపుస్తకం సైజులో సగంవుంది. టార్చి వెలుగులో చకచకా పేజీలు త్రిప్పాను. చివరి నాలుగు పేజీలదగ్గర ఆగిపోయాను. కెప్టెన్ సింగ్ చనిపోయేముందు రాసిన నాలుగు పేజీలు అవి. గుహబయటికి వెలుతురులోకి నడిచాను.

బయట ఓ జవాన్ ముక్కలైన సిగ్నలింగ్ సెట్ ఒకటి ప్రక్క చెట్లగుబురులోండి బయటకు లాగుతోన్నాడు.

పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి బయలుదేరిన దగ్గర్నుండి జరిగిన విషయాలన్నీ వివరంగా వ్రాశాడు కెప్టెన్ సింగ్. సైన్యంలో శిక్షణవల్ల జరిగిన ఉపయోగం అది. చకచకా చదవడం మొదలుపెట్టాను.

6

సాయంత్రం నాలుగున్నర కావొస్తోంది!

కేప్టెన్ సింగ్ చేతిలో మేప్‌తో ఒకసారి లాండ్ మార్క్స్ చెక్ చేసుకొని తృప్తిగా తలవూపాడు.

ఎదురుగా 'సికాంగ్' నది మెల్లగా ప్రవహిస్తోంది. ఎండలో సూర్యుడు మబ్బులచాటున దాక్కొన్నాడు. వాతావరణం చల్లగావుంది. మేప్ ప్రకారం కాస్త ఎగువన నది వెడల్పు తగ్గుతుంది. అక్కడ దాటడం తేలిక.

ఎక్కిన కంచర గాడిద దిగి తాళ్ళు చేత్తో పట్టుకుని నది ఎగువకు నడిపించాడు. సిగ్నల్ మన్ రాఘవన్, పోస్ట్ ఫైవ్ నుండి వెంటవచ్చిన ఎస్కార్ట్ జవాన్ అతని వెనకే నడిచారు.

నది ఎగువకు కాస్తదూరం వెళ్ళాక చటుక్కున ఆగి పోయాడు కెప్టెన్ షేర్ సింగ్. నదిలో కాస్త లోతు ఎక్కువవున్న నీటిలో బండరాయి చాటున ఎవరో కొండ జాతి స్త్రీ అటుకేసి తిరిగి స్నానం చేస్తోంది.

చప్పుడు చెయ్యవద్దన్నట్టు సైగ చేసి పిల్లిలా ముందుకు అడుగులు వేశాడు సింగ్. మిగిలిన ఇద్దరూ ఇబ్బందిగా ముఖాలు చూసుకొన్నారు.

స్నానం చేసే స్త్రీ, చర్మపు దుస్తులు ప్రక్కనేవున్న బండరాతిమీద పెట్టింది.

కెప్టెన్ సింగ్ చప్పుడు చెయ్యకుండా వాటినితీసి వేరే పొదచాటున దాచేశాడు. తిరిగివెళ్ళి నగ్నంగా, ఆహ్లాదంగా స్నానంచేస్తున్న ఆ స్త్రీని ఓ ప్రక్కనుండి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

పసుపురంగు శరీరం, కనిపించీ కనిపించని కనుబొమ్మలు, వెడల్పయిన నల్లని పెద్దకళ్ళు, వెడల్పయిన ముక్కు, బలంగా గుండ్రంగా సొంపుగా కదుల్తోన్న వక్షోజాలు. కెప్టెన్ సింగ్ పెదిమలు తడుపుకొంటూ కళ్ళార్పకుండా చూస్తున్నాడు.

దూరంగా నిలబడివున్న ఎస్కార్ట్ జవాన్ ఇబ్బందిగా రాఘవన్ వైపు చూశాడు. పురన్ అతని పేరు. అస్సామీయుడు. ఈ కొండజాతి వాళ్ళగురించి అతనికి బాగా తెలుసు. ఆ స్త్రీ తాలూకు మగవాడు ఈ దృశ్యంచూస్తే చాలా రభస జరుగుతుందని అతడికి తెలుసు.

"ఏ అచ్ఛాకామ్ నహీ హై!" అన్నాడు రాఘవన్ వైపు చూస్తూ.

కళ్ళార్పకుండా ఆ స్త్రీనే చూస్తున్న రాఘవన్ కోపంగా పురన్ వైపు తిరిగాడు. "చుప్ రహో! సాబ్ కో గుస్సా ఆయేగా!" అన్నాడు.

ఈ సంభాషణ వినిపించి వుండాలి ఆ స్త్రీకి. చటుక్కున బెదిరిన లేడిలాగా వెనక్కి తిరిగి చూసి అదిరిపడి తన దుస్తులు పెట్టివున్న బండరాతికేసి పరిగెత్తింది.

అవి అక్కడ కనిపించక పోయేటప్పటికి ఏం చెయ్యాలో తోచని దానిలా ఒక్క క్షణం నిలబడి పోయింది.

కేప్టెన్ సింగ్ నవ్వుతూ ఆమె వైపు చూశాడు. అతని చేతుల్లో పది రూపాయలనోటు చూపెట్టాడు తీసుకోమన్నట్లు.

ఆ కాగితాల విలువ ఆ అడవి మనిషికి తెలియదని అతనికి తెలియదు. రాఘవన్ నవ్వుతూ వెనకనుండి వస్తున్నాడు.

చటుక్కున ప్రక్కకు తిరిగి చెట్లకేసి పరిగెత్తింది ఆ స్త్రీ.

కేప్టెన్ సింగ్ ఆలస్యం చెయ్యలేదు. లేడిని వేటాడు తోన్న పులిలా ఆ స్త్రీ వెనకే పరిగెత్తాడు. కాలి సత్తువకొద్దీ పరిగెడుతోంది.

గాలిలోకి ఒక్కసారి ఎగిరి ఆ స్త్రీ రెండుకాళ్ళ

పట్టుకొన్నాడు. పరిగెత్తుతోన్న ఆ స్త్రీ ఆ ఊపుకు షేర్ సింగ్ తో పాటు క్రిందపడిపోయింది.

కేప్టెన్ సింగ్ పులిలా ఆమె మీద పడ్డాడు. ఒక కాలు ఆమె నడుంమీద అడ్డంగా వేసి రెండు చేతులతో రెండు భుజాలు నేలకి నొక్కిపట్టాడు. ఆ స్త్రీ అరవడం లేదు. నిశ్శబ్దంగా గింజుకొంటూ అతని పట్టులోనుండి తప్పించుకోవాలని చూస్తోంది. తన జాతి వాళ్ళెవరైనా ఈ దృశ్యాన్ని చూస్తే తనకు చావు తప్పదని తెలుసు.

నదిఒడ్డున నిలబడ్డ పురన్ ఒక్క క్షణం ఈ దృశ్యాన్ని చూసి అప్రతిభుడై నిలబడిపోయాడు. కొండజాతి వాళ్ళతో వైరం పెట్టుకోవడం మంచిదికాదు.

చెట్లప్రక్కగా నిలబడి రాఘవన్ ఆతృతగా వాళ్ళిద్దరివైపే చూస్తున్నాడు.

అప్పుడు చూసాడు పురన్ వాళ్ళని. దాదాపు పది మంది వుంటారు కొండజాతివాళ్ళు. చేతిలో సూదిలాంటి మొనలున్న వెదురుకర్రలతో తమవేపే పరిగెత్తుకొంటూ వస్తున్నారు. దగ్గరలో వాళ్ళగూడెం ఉండివుండాలి. రాఘవన్ వైపు తిరిగి పారిపొమ్మని అరిచాడు.

అంతే! ఒక బాణం అతని వీపులో బలంగా దిగింది.

రాఘవన్ కూడా చూశాడు వాళ్ళను పురన్ అరుపు విని. చటుక్కున చెట్టుచాటుకు గెంతి, భుజానికి వేలాడుతున్న సెల్ఫ్ లోడింగ్ రైఫిల్ తీసి క్షణంలో లోడ్ చేశాడు.

కొండజాతి వాళ్ళంతా పురన్ శరీరంచుట్టూ గుమిగూడివున్నారు.

రాఘవన్ ఒక్క రౌండ్ ఆ గుంపువైపు గురిచూసి కాల్చాడు. ఆదిమనిషి ఒకడు గట్టిగా అరిచి భుజంపట్టుకొని క్రిందకు ఒరిగిపోయాడు.

రైఫుల్ శబ్దం వినగానే అడవిమనుషు లందరూ చకచకా బండరాళ్ళచాటుకు పరిగెత్తారు.

"కమాన్ ఫాలోమీ!"—అరిచాడు కెప్టెన్ సింగ్ వెనకనుండి.

వెనక్కి తిరిగిచూశాడు రాఘవన్. కెప్టెన్ సింగ్ తన రైఫిల్ లాక్ చేసి ఆటవికుల గుంపువున్న వైపు చూస్తున్నాడు. ఆ కొండజాతి స్త్రీ భయంభయంగా ఓ పొద ప్రక్కనుండి చూస్తోంది.

ఆ అడవిమనుషులు చెట్లచాటునుండి, పొదలచాటునుండి మెల్లిమెల్లిగా ముందుకు కదులుతూ, ముందుకు వస్తున్నారు.

"ఎన్ని రైఫుల్స్ వున్నా ఈ చెట్లమధ్య ఫైట్ చెయ్యడం కష్టం. వెనక్కి పద"—అరిచాడు కెప్టెన్ సింగ్.

ఒకరు రైఫిల్ తో కవర్ చేస్తుంటే, రెండోవాళ్ళు వెనకదారి చూస్తూ ఒక్కో అడుగే వెనక్కి వెయ్యసాగారు. అడవిమనుషులు తుపాకీగుళ్లు తగలకుండా ఒక్కొక్క అడుగే ముందుకు వేస్తూ చెట్ల వెనుక దాక్కుంటూ వస్తున్నారు.

రాఘవన్ జాగ్రత్తగా చుట్టూ కనిపిస్తోన్న చెట్లను పొదలను పరీక్షగా చూస్తూ వెనక్కి నడుస్తున్నాడు. ఏ పొదచాటునో, చెట్టుచాటునో ఎవరన్నా వున్నట్లు అనుమానం కలిగితే అటుకేసి నర్వస్ గా ఓ గుండు కాలుస్తున్నాడు.

మనుషులు ఎవరూ కనిపించకపోయినా వాళ్ళు మెల్లిమెల్లిగా తమవేపు కదులుతున్నట్లు ఎండిన కొమ్మలు, ఆకులు చేస్తున్న శబ్దంబట్టి తెలుస్తోంది.

"దేర్ షటీజ్"—అరిచాడు కెప్టెన్ సింగ్.

రాఘవన్ చూశాడు అటుకేసి. చెట్లకు అవతల కొండ

చరియలో చిన్న గుహ కనిపిస్తోంది.

అందులోకి గనుక చేరుకోగలిగితే, రేడియో మెసేజ్ పంపి సహాయం వచ్చేవరకూ సురక్షితంగా తమను తాము కాపాడుకోవచ్చు. చెట్లకు గుహకు మధ్య దాదాపు పదిహేను గజాల ఖాళీస్థలం వుంది.

చివరిసారిగా టపటప నాలుగుగుళ్ళు కాల్చి గుహకేసి పరిగెత్తారు ఇద్దరూ, ముందు కెప్టెన్ సింగ్, వెనకాలే రాఘవన్.

ఒక్కసారి ఆటవికుల్లో సంచలనం కనిపించింది. అర్థం కాని భాషలో అరుపులు, కేకలు వినిపించాయి. పరిగెత్తుతున్న ఆ ఇద్దరికి అటూ ఇటూ 'బాణా'లు ఎగిరివచ్చి పడసాగాయి.

వీపుమీద గట్టిగా ఏదో తగిలిన శబ్దం వినిపించింది రాఘవన్ కు. వీపుమీద ఆ సిగ్నలింగ్ సెట్ లేకపోతే ఆ బాణం ఈ సరికి తన శరీరంలో దూరివుండేదని తెలుసు రాఘవన్ కు. కెప్టెన్ సింగ్ అప్పటికే గుహలోకి చేరిపోయాడు. ఎగిరి స్వర్గంలా కనిపిస్తోన్న గుహకేసి దూకాడు రాఘవన్.

ఇటీజ్ బేడ్ లక్! సరిగ్గా గుహలోకి దూరేసమయంలో ఓ బాణం రాఘవన్ జబ్బమీద గుచ్చుకొంది. ఒక్కసారి అరిచి వెల్లకిలా పడిపోయాడు గుహలోపలికి.

కెప్టెన్ సింగ్ చకచకా పదిగుళ్ళు గుహకేసి వస్తోన్న ఆటవికులకేసి పేల్చాడు. ఇద్దరు ముగ్గురు అరుస్తూ కూలిపోయారు. మిగిలినవాళ్ళు చెట్లచాటుకు పరిగెత్తారు.

"రాఘవన్! గెట్ ఇన్ సైడ్!"_ అరిచాడు కెప్టెన్ సింగ్ రైఫిల్ రీలోడ్ చేస్తూ.

రాఘవన్ కదలలేదు. మాట్లాడలేదు. చలనంలేకుండా అలానే గుహ ముఖద్వారం దగ్గర పడివున్నాడు. వెనక

వీపుమీద రేడియో సిగ్నలింగ్ సెట్టువలన శిల్లికిలా పడ డంలో ఓ విచిత్రమైన భంగిమలో కనిపిస్తున్నాడు.

"రాఘవన్! కమ్ ఇన్ సైడ్!" మళ్ళీ పిలిచాడు కెప్టెన్ సింగ్.

రాఘవన్‌లో చలనంలేదు. ఎందుకో ఒక్కసారిగుండె ఝల్లుమంది కెప్టెన్ షేర్‌సింగ్‌కు.

చకచక చెట్లవైపు రెండుగుళ్లు కాల్చి పొట్టమీద పాకుంటూ రాఘవన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ముక్కుదగ్గర వేలుపెట్టి చూశాడు. శ్వాస ఆడడంలేదు. ఆ బాణాలకు పూసే విషం చాలా ప్రమాదకరమైనదయ్యుండాలి.

చెట్లచాటున ఆటవికుల సంచలనం కనిపించడంలేదు. రాఘవన్ శరీరాన్ని తన శరీరానికి అడ్డంవచ్చేటట్లు రెండు చంకలక్రింద చేతులుపెట్టి ఎత్తిపట్టుకొని లోపలికి లాగాడు.

రాఘవన్‌లో ప్రాణంలేదని విచిత్రంగా ఓ ప్రక్కకు వ్రేళ్ళాడుతోన్న తలనుబట్టి తెలుస్తుంది.

చెట్టుచాటునుండి ఓ స్త్రీ అరచిన అరుపు భయంకరంగా వినిపించింది. షేర్‌సింగ్ గుండె ఓ క్షణం దడదడలాడింది.

రాఘవన్ శరీరాన్ని గుహలోపలి చీకట్లోకి లాగి, చకచకా ఖాళీ అయిన రైఫిల్ మాగజైన్‌ని తిరిగి లోడ్ చేశాడు. గుహబయట చెట్లచాటున ఆటవికులు చేస్తున్న శబ్దాలు, మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

గుహ నేలమీద బోర్లాపడుకొని, రైఫిల్ 'బట్'ను భుజానికి అదిమిపట్టి, చెట్లకేసి గురిచూశాడు. గుహకు, చెట్లకు మధ్య వందగజాల దూరంకూడా వుండదు. ఎవరన్నా గుహదగ్గరికి రావాలని ప్రయత్నిస్తే పిట్టల్ని కాల్చినట్లు కాల్చిచంపొచ్చు.

ఉన్నట్లుండి దూరంగా మేఘం వురిమిన శబ్దం వినిపించింది. వెంటనే పెద్దపెట్టున గాలి వీచసాగింది. గుహ అడుగున పడుకొని చూస్తుంటే దూరంగా గాలికి విపరీతంగా ఊగిపోతున్న చెట్లకొమ్మల చివరలు కనిపిస్తున్నాయి.

కెప్టెన్ సింగ్ టైమ్ చూసుకున్నాడు. అయిదున్నర కావస్తోంది.

చెట్లచాటునుండి ఇద్దరు ఆటవికులు బయటకివచ్చిగుహ కేసి చూపిస్తూ ఏదో అరుస్తున్నారు. కెప్టెన్ సింగ్ ముఖంలో కండరాలు బిగుసుకున్నాయి. రైఫిల్ ఎత్తి ఒకడి గుండెలమీదికి గురిచేశాడు. ఆ దూరంలో గురితప్పే ప్రసక్తి లేదు. మెల్లిగా ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు.

రైఫిల్ ధ్వనిలో వాడు అరిచిన అరుపు వినిపించలేదు. కాని బుల్లెట్ తగిలినవాడు ఒక్కగజం ఎగిరి వెనక్కిపడడంమాత్రం కనిపించింది. రెండోవాడు ఎగిరి దూకి చెట్లచాటుకు మాయమయ్యాడు.

కెప్టెన్ సింగ్ మళ్ళీ చాంబర్ లోడ్ చేసి ఓపిగ్గా కాచుకొని వున్నాడు. బయట ఎంతమంది ఆటవికులున్నారో తెలియదు. కొద్దిగా వ్యవధి చిక్కితే రాఘవన్ దగ్గర వున్న సిగ్నలింగ్ సెట్ద్వారా సెంట్రల్ పోస్టుకు సిగ్నల్ పంపొచ్చు.

వెలుతురు బాగా తగ్గి, బయట వస్తువులు మసక మసకగా కనిపిస్తున్నాయి. బయట వీస్తున్న గాలి వత్తిడి గుహలోపలకు కూడా తెలుస్తోంది. టపటప వర్షం చినుకులు పడడం ప్రారంభించాయి.

'మైగాడ్! ఐయామ్ ట్రాప్డ్'_ అనుకొన్నాడు కెప్టెన్ సింగ్ భయంగా.

* * *

కెప్టెన్ సింగ్ చివరి సిగరెట్ వెలిగించి రాఘవన్ శవంవైపు చూశాడు.

బాణాకు పూసిన విషంవలన కామాల్ను-శరీరమంతా నల్లబడిపోయింది. నల్లబడిన ముఖంలో కనురెప్పలు తెరచుకొని తెల్లని కనుగుడ్లు తనవంకే చూస్తున్నట్లు భయంకరంగా కనుపిస్తున్నాయి. ఒక్కసారి గుండె ఝల్లుమనిపించింది సింగ్ కు.

బయట ఉరుములు మెరపులతో కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. భయంకరంగా వీచే గాలికి వానజల్లు ఒకోసారి గుహలోపలకంతా పడుతోంది. మసకమసక చీకటిలో గుహబయటి చెట్లు, రాళ్లుభయంకరంగా కనిపిస్తున్నాయి.

బాణం తగిలినప్పుడు వెల్లకిలా పడడంవలన రాఘవన్ వీపుమీదున్న సిగ్నలింగ్ రిపేర్ చేయడానికి వీల్లేకుండా పగిలిపోయింది.

ఈ తుఫాను ఎప్పటికి తగ్గుతుందో తెలియదు. అప్పటివరకూ తనీ గుహలో బందీయే.

దాదాపు పదిమంది ఆటవికుల్ని చంపాడు రైఫిల్ తో తుఫాను ప్రారంభమయే సమయానికి. ఇంకా ఎవరూ మిగిలివున్నట్లులేరు. ఉన్నట్లయితే ఈ తుఫానులోకూడా తనను చంపడానికి ప్రయత్నించేవాళ్ళే.

ఎక్కడో పెద్దమెరపు మెరసింది. ఇబ్బందిగా రాఘవన్ శవంవైపు చూశాడు షేర్ సింగ్.

ఒక్కసారి గుండె ఆగి కొట్టుకోవడం మొదలుపెట్టింది. రాఘవన్ శవం అటూ ఇటూ కదిలినట్లనిపించింది. కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు ఎదురుగా గోడవారన ఆనించివుంచిన శవంవైపు. గుహలో చీకటిగా వుండడం వలన ఆకారం తప్ప స్పష్టంగా కనిపించడంలేదు. తెల్లగా అనుగుడ్లు

మాత్రం తనవైపే చూస్తున్నట్లు కనిపిస్తున్నాయ్.

ఉలికిపడి చూశాడు షేర్ సింగ్. శవం కనురెప్పలు ఆడిస్తున్నట్లనిపించింది. సింగ్ కదలలేదు. రెండునిమిషాల పాటు ఊపిరి పీల్చనట్లు అలే చూస్తూ వుండిపోయాడు. నేలమీద పడిపోయిన సిగరెట్ తడికి ఆరిపోయింది.

'డామిట్! అనవసరంగా ఏదో ఊహించుకొంటున్నాను'_అనుకొన్నాడు చకచకా కిట్ బేగ్ లో టార్చి కోసం వెతుకుతూ.

బేగ్ లోనుండి టార్చితీసి వెలిగించి రాఘవన్ శవం వైపు ఫోకస్ చేశాడు.

తెల్లని టార్చికాంతిలో శవం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. కదలిక లేదు. తెరచిన కనుగుడ్లు తనవేపు అలానే జీవం లేకుండా చూస్తున్నాయ్.

టార్చి అలానే వెలిగించివుంచి రెయిన్ కోటు తీసి తొడుక్కున్నాడు. మౌంట్ నీరింగ్ కిట్ లోనుంచి 'షోవెల్' తీసి, టార్చి చేత్తో పట్టుకొని గుహాబయటికి నడిచాడు.

వర్షం తగ్గినా, గాలిమాత్రం విపరీతమైన వేగంతో వీస్తోంది. గాలి తోపిడికి వెనక్కి తూలబోయి గుహ అంచుపట్టుకొని నిలబడ్డాడు.

టార్చి ఆర్పేసి ఎదురుగా కనిపిస్తున్న చెట్లవైపు కళ్లు చికిలించుకొని చూశాడు. ఏమీ తెలియడంలేదు. అయిదు నిమిషాలసేపు కదలకుండా అలానే నిలబడ్డాడు. చుట్టు ప్రక్క లెవ్వరూ మనుషులున్న అలికిడి లేదు.

టార్చి వెలిగించి కుడిప్రక్కకు నడిచాడు. కాస్త దూరంలో చదునుగావున్న స్థలంచూసి టార్చి ఆర్పేశాడు.

'షోవెల్'తో చకచకా గోతిని తియ్యడం ప్రారంభించాడు. వర్షానికి తడిసి మెత్తబడడంవలన పెద్దకష్టం

కాలేదు. పావుగంటలో రాఘవన్‌ను పూడ్చిపెట్టడానికి సరిపోయేంత గొయ్యి తీశాడు. ఎక్కువ లోతు లేదు. అడుగు అడుగున్నర వుంటుంది.

తవ్వడం పూర్తవ్వగానే వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళి రాఘవన్ని రెండు చేతులమీద మోసుకొచ్చాడు. గోతిలో పారేసి పైన చకచక మట్టికప్పాడు. మళ్ళీ టార్చి వెలిగించి ఓసారి చుట్టూ చూశాడు.

దూరంగా చెట్లకింద తను కాల్చిచంపిన ఆటవికుల శవాలు కనిపిస్తున్నాయ్. గుండె ఝల్లుమంది కెప్టెన్ సింగ్‌కు.

టార్చి ఆర్పి చకచక గుహలోకి నడిచాడు.

* * *

గుహ వెనుక గోడకానుకుని నిద్రపోతున్న కెప్టెన్ సింగ్ బద్ధకంగా కళ్ళు తెరిచాడు.

గుహలోపలంతా చీకటిగావుంది. బయట వెలుతురు వున్నట్లు మసక మసగ్గా కనిపిస్తోన్న చెట్లబట్టి తెలుస్తోంది.

వర్షం, గాలి, రాత్రిలానే ఇంకా ఎడతెరపి లేకుండా వున్నాయి. ఆవులించి చేతిగడియారం వంక చూసుకొన్నాడు. పదిన్నర కావొస్తోంది. ఉదయం అయి వుండాలి. రాత్రి మూడుగంటల వరకూ మేలుకొనే వున్నాడు తను.

భయంభయంగా ఆ చీకటిగుహలో ఆపుకోలేనంత నిద్ర వచ్చేవరకూ గడిపాడు. ఏ చిన్న శబ్దమైనా బెల్టులోని పిస్తోలు ఆవైపుకు గురిచేస్తూ, ఆకలితో, భయంతో గడిపాడు. నిద్రపట్టిన తరువాతకూడా అన్నీ పీడకలలే. రాఘవన్ గోతిలోంచి లేచివచ్చి గుహలో పడుకొన్నట్లు కలవచ్చింది.

సిగరెట్టుకోసం జేబులు తడుముకొన్నాడు. గుర్తొ

చ్చింది రాత్రి అయిపోయినట్లు.

అప్పుడు కలిగింది అనుమానం. తనుకాక ఇంకెవ్వరో గుహలో నిశ్శబ్దంగా వున్నట్లు.

ఊపిరి బిగబట్టి, చెవులు రిక్కించి విన్నాడు. ఏదైనా శబ్దం వినిపిస్తుందని. గుహలో అంతా నిశ్శబ్దంగావుంది. మెల్లిగా తలత్రిప్పి కుడిప్రక్కకు చూశాడు.

అంతే! ఒక్కక్షణంపాటు కొయ్యబారిపోయాడు. ప్రక్కగా ఓ గజందూరంలో ఎవరో గుహ గోడకు ఆను కొని కూర్చునివున్నారు. నల్లగా, లీలగా చీకట్లో ఆకారం మాత్రం కనిపిస్తోంది. అయిదునిముషాలపాటు రెప్ప వెయ్యకుండా శిలావిగ్రహంలా అటే చూస్తూ వుండి పోయాడు. ఎవరది?

"కౌన్ హై తుమ్?"_షేర్‌సింగ్ గొంతు గుసగుస కన్నా కాస్త ఎక్కువ ధ్వనితోవుంది.

ఆ ఆకారం మాట్లాడలేదు. అలాగే చలనంలేకుండా గోడకు చేరగిలబడి కూర్చొని వుంది.

కెప్టెన్ సింగ్‌కు గుండెలు దడదడ కొట్టుకొంటు న్నయ్. నిశ్శబ్దంగా బెల్టులోనుండి పిస్తోలుతీసి పట్టుకొని మరోచేత్తో టార్చిలైటు అందుకొన్నాడు. పిస్తోలును గురి చేసి ఆ ఆకారంమీద టార్చి వెలిగించి వేశాడు.

"మైగాడ్!"_అరిచాడు కీచుగొంతులో ఆ ఆకారం ముఖం చూడగానే.

చేతిలోంచి టార్చిలైటు జారి క్రిందపడింది పెద్ద శబ్దంతో. ఇదెలా జరిగింది? ఎగిరి గంతువేసి నిలబడి చీకట్లో ఆ ఆకారంవంక అలానే చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

రాఘవన్ ఇక్కడికెలా వచ్చాడు?

అవును! ఆ ఆకారం రాఘవన్ శవం! రాత్రి తను పాతిపెట్టిన శవం మళ్ళీ ఇక్కడికెలా వచ్చింది. ఒక్క

క్షణం అవలా వణికాడు షేర్ సింగ్. రాఘవన్ దయ్యమయ్యాడా?

గుహాబయట ఎడతెరపి లేకుండా వర్షం కురుస్తూనే వుంది. తుఫాను గాలి పెద్దశబ్దం చేసుకొంటూ వీస్తోంది. ఈ భయంకరమైన తుఫానులో తను ఈ గుహలోనుండి ఇంకెక్కడికయినా వెళ్ళాలని ప్రయత్నించడం ఆత్మహత్యా సదృశ్యం అని తెలుసు షేర్ సింగ్ కు.

ఎలా జరిగిందిది? తన చేతుల్తో స్వయంగా పూడ్చి పెట్టబడిన రాఘవన్ తెల్లవారేప్పటికి సమాధిలోనుండి ఎలా బయటికి వచ్చాడు.

శవాలు నడుస్తాయా? లేక ఎవరైనా రాఘవన్ శవాన్ని గోతిలోనుండి త్రవ్వితీసి మళ్ళీ గుహలోకి చేర్చారా? ఎవరై వుంటారు ఈ తుఫానులో అంతకష్టపడి తనను భయపెట్టటానికి ప్రయత్నించే వాళ్ళు? అడివి మనుషులా? కాదు అని తర్కం చెపుతోంది. తను ఒంటరిగా దొరికితే చంపుతారు కానీ, భయపెట్టాలని ప్రయత్నించరు వాళ్ళు.

అంత చల్లదనంలోనూ ఒళ్ళంతా చెమటలు పడుతోన్నయ్ షేర్ సింగ్ కు. క్రిందపడిన టార్చితీసి మళ్ళీ రాఘవన్ శవాన్ని పరీక్షించాలంటే భయంగావుంది.

తను తొమ్మిదేళ్ళ మిలటరీ జీవితంలో మొట్టమొదటి సారి దేవుణ్ణి మనసారా గుర్తుతెచ్చుకొన్నాడు షేర్ సింగ్.

నీరసంగా రాఘవన్ శవంవంకే చూస్తూ నేలమీద కూలబడ్డాడు. ఎలా జరిగిందిది?

శవంకేసి చూస్తూ ఆలోచిస్తున్న కొలదీ తల తిరిగిపోతోంది. కళ్ళమ్మట తెలియకుండానే నీళ్ళు కారుతోన్నయ్.

"భగవాన్ కృపాకరో!" అనే మాటలు తెలియకుండానే పెదవులు పలుకుతోన్నయ్.

ఎంతసేపు అలా గడిచిందో ఎప్పుడు అలా నీరసంవల్ల,

భయంవల్ల నిద్రపోయాడో తెలియదు. నిద్ర మెలుకువ వచ్చేప్పటికి సాయంత్రం నాలుగయింది. భయంగా శవం వైపు చూశాడు.

రాఘవన్ శవం అలాగే కదలకుండా, ఏ మాత్రమూ చలనం లేకుండా గోడకు చేరగిలబడివుంది. విపరీతమైన ఆకలి, భయం, ఒంటరితనం, షేర్‌సింగ్‌కు పిచ్చెక్కిస్తున్నాయి. మిలిట్రీలో తనకిచ్చిన శిక్షణ, వివేకం తను చూస్తున్న సత్యానికి అర్థం వెతకడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ముందు ఈ శవాన్ని వదిలించుకోవాలి. అప్పటికిగాని తను స్పష్టంగా ఆలోచించడానికి వీలుండదు.

మెల్లిగా లేచి రెయిన్‌కోటు తొడుక్కున్నాడు. బయటింకా వర్షం ఆగకుండా కురుస్తోనేవుంది. క్రిందపడిన టార్చిలైటు చేతిలోకి తీసుకొని వెలిగించాడు. వెలగలేదు. తన చేతిలోనుండి క్రిందపడినప్పుడు బహుశా బల్బు పగిలిపోయి వుండాలి.

మెల్లిగా రాఘవన్ శవందగ్గరకు వెళ్ళాడు. సన్నగా కుళ్ళువాసన వస్తోంది. శవం రెండు కాళ్ళు పట్టుకొని ఈడ్చుకొంటూ బయటికి నడిచాడు. ప్రాణంలేకపోయినా చాలా బరువుగా వుంది.

అలాగే ఈడ్చుకెళ్ళి తను తీసిన గోతిలో పారేశాడు. షోవెల్‌తో పూర్తిగా మట్టికప్పి కాళ్ళతో బాగా అణగిపోయేట్లు తొక్కాడు.

శ్రమవలన శరీరమంతా తూలుతున్నట్లుగా వుంది. గాలి విసురువలన అసలు నిలబడలేకపోతున్నాడు. గుహదగ్గరికి చేరేప్పటికి కాళ్ళలో సత్తువలేకుండా పోయినట్లనిపించింది. నీరసంగా కూలబడ్డాడు.

వాటర్ బాటిల్లో కొద్దిగా నీళ్ళు మిగిలివున్నాయి.

కార్కు తీసి వాటిని గడగడా త్రాగేశాడు. చల్లని నీరు లోపలకు వెళ్ళగానే ప్రాణం కాస్త తేరుకొన్నట్లనిపించింది. నేలమీద సగం కాలి ఆరిపోయిన సిగరెట్ కనిపిస్తోంది. దాన్నితీసి ఆప్యాయంగా వెలిగించాడు. పొగ లోపలకు వెళ్ళగానే గొప్ప రిలీఫ్ గా తోచింది.

జేబులోనుండి డైరీతీసి అప్పటివరకూ జరిగిన విషయాలన్నీ వివరంగా వ్రాశాడు. రాఘవన్ విషయం రాస్తోంటే చెయ్యి ఆపుకోలేనంతగా వణికిపోయింది.

ఏ చప్పుడైనా మళ్ళీ రాఘవన్ శవం కదిలివస్తుందేమోనన్న భయం వేస్తోంది. పిస్తోలుతీసి ప్రక్కనే సిద్ధంగా పెట్టుకొన్నాడు. ఆపుకోలేనంత నిద్రవస్తోంది నీరసం వలన. క్రమక్రమంగా చీకటి పడుతోంది. ఇంకా ఎన్ని రోజులీ గుహాలో ఇలా ఒంటరిగా ఆకలితో, భయంతో గడపాలో అర్థంకావడంలేదు.

గుహాలో అటునుండి ఇటు ఎవరో చటుక్కున నడిచినట్లనిపించింది. పిస్తోలు చుట్టూ షేర్ సింగ్ చేతివేళ్ళు బిగుసుకొన్నాయి. ఎవ్వరూలేరు. మళ్ళీ అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. కనురెప్పలు మూతలు పడుతున్నాయి. లేదు... నిద్రపోగూడదు తను. బలవంతంమీద కళ్ళు తెరుచుకొని గుహాద్వారంవైపే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

గాలి చేస్తున్న రొద, వర్షం కురుస్తున్న చప్పుడు, ఆకలి, నీరసం, గుండెల్లో బెదురు, పిస్తోలుచుట్టూ చేతివేళ్ళు, తనకి తెలియకుండానే నిద్రపట్టేసింది షేర్ సింగ్ కు.

చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది. బయటగాలి తగ్గినా వర్షంమాత్రం అలాగే కురుస్తోంది. తెల్లవారినట్లుంది. బయట వెలుతురు కనిస్తోంది. కళ్ళు తెరచి చూశాడు షేర్ సింగ్.

ఎదురుగా గోడకానుకొని రాఘవన్ శవం తనవంకే

కళ్ళార్పకుండా చూస్తోంది, కదలకుండా, చలనం లేకుండా. తెల్లని గుడ్లతో సూటిగా తనవంకే చూస్తోంది.

ఒక్క క్షణం గుండె కొట్టుకోవడం మానేసింది. మనసులో ఏ ఆలోచనా లేదు. మళ్ళీ వచ్చింది. మైగాడ్ రాఘవన్ మళ్ళీ సమాధిలోనుండి లేచి వచ్చాడు. షేర్ సింగ్ చేతులు పిస్తోలుచుట్టూ బిగుసుకొన్నాయి.

మెల్లిగా చేతిని పైకెత్తి, తనవంకే రెప్పఆర్పకుండా చూస్తోన్న ఆ రెండు కళ్ళమధ్య గురిపెట్టాడు. చెయ్యి వణుకుతోంది. పిస్తోలు గురి కుదరడంలేదు. ఒక్క క్షణం ఊపిరిపీల్చి, బిగపట్టి ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు.

7

“ఫెంటాస్టిక్! అన్‌బిలీవబుల్!” అన్నాను కెప్టెన్ సింగ్ డైరీలో వ్రాసింది చదివి ముగిస్తూ.

మేజర్ కపాడియా ఒక్క క్షణం అడ్డంగా తల వూపాడు. “ఎ రేర్ థింగ్! ఇలాంటి కేసులు సామాన్యంగా జరగవు. సైక్రియాటిస్టులకు మంచి ఎగ్జాంపుల్” అన్నాడు.

“డాక్టర్ వాట్ డు యూ మీన్! ఇలాంటివి జరగడానికి అవకాశం వుంటుందంటారా?” అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

మేజర్ కపాడియా జేబులోనుండి సిగరెట్లు తీసి నాకోటి ఆఫర్ చేసి, వెలిగించాడు. ఒక్క దమ్ములాగి అవునన్నట్లు మెల్లిగా తలాడించాడు.

“యస్! ఇలాంటిదిజరగడం సంభవమేననుకొంటాను.”

“డాక్టర్! మీరు దయ్యాలున్నాయని ఒప్పుకొంటున్నారన్న మాట!”

కపాడియా నావంక చిత్రంగా చూశాడు. “ఇందులో దయ్యాల ప్రసక్తి ఏముంది?”

“మరింకేమిటి? దయ్యాల ప్రసక్తిలేకుండా వుడ్చి

పెట్టిన శవాలు గోతిలోంచి లేచి ఎలా నడిచివస్తాయి? దీనికి సైంటిఫిక్ రీజన్ చూపించగలరా?"

కపాడియా చిన్నగా నవ్వాడు. "చూపించగల ననుకొంటాను" అన్నాడు మెల్లగా సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ.

నేను మేజర్ కపాడియావంక నమ్మలేనట్లు చూశాను.

"మెంటల్ బ్రేక్ డౌన్ డ్యూటు సైకిక్ డిసొలేషన్" అన్నాడు మేజర్ కపాడియా మళ్ళీ.

అర్థంకాలేదు నాకు. "విపులంగా చెప్పండి" అన్నాను.

తలవూపాడు కపాడియా చెపుతున్నట్లు.

"మానసిక శాస్త్రవేత్తలకు చాలా అరుదుగా స్టడీ చెయ్యడానికి కనిపించే కేసు ఇది. మనిషి మానసికంగా ఒంటరితనం అనుభవించినపుడు, ఆ భావంవలన ఓ చిత్రమైన మానసిక రుగ్మతకు గురౌతాడు. దాన్నే మెంటల్ బ్రేక్ డౌన్ డ్యూటు సైకిక్ డిసొలేషన్ అంటారు.

మనిషి ఈ చిత్రమైన మానసిక వ్యాధి ప్రభావానికి లోనైనప్పుడు తన ఒంటరితనం పోగొట్టుకోవడంకోసం చాలా ఆశ్చర్యకరమైన పనులు చేస్తుంటాడు. ఒంటరితనంతో పాటు విపరీతమైన భయం, ఆందోళన, గ్లాని, మనసును ఈ స్థితికి తేవడానికి దోహదపడతాయి.

ఈ రకమైన మానసిక స్థితిలోవున్న వ్యక్తి ఒంటరితనం నుండి విముక్తి పొందడానికి చేసే ప్రయత్నాలు సబ్ కాన్షస్ స్థితిలో, అంటే బాహ్యంగా తను గుర్తు పెట్టుకోలేని స్థితిలో చేస్తుంటాడు.

కెప్టెన్ సింగ్ విషయంలోనూ అదే జరిగింది. మూడు రోజులపాటు ఈ కొండచరియల్లో బయట ప్రపంచంతో సంబంధంలేకుండా, ప్రాణభయంతో, ఆకలితో, నిస్సత్తువ, గుండె బెదురువలన అతనీ చిత్రమైన మానసిక వ్యాధికి గురయ్యాడు.

మెలకువ స్థితిలో వున్నప్పుడు అతనిలో వివేకం, తార్కిక జ్ఞానం బాగానే పనిచేసేవి కాని నిద్రపోయిన స్థితిలో అతని వ్యాధి తీవ్రత వలన విపరీతంగా తనకు తెలియకుండా ప్రవర్తించేవాడు. తను బాధపడే ఒంటరితనం నుండి తప్పించుకోవడానికి నిద్రలో అతని మనస్సు పరితపించేది. అప్పుడతను నిద్రలోనే లేచివెళ్ళి తను పాతిపెట్టిన తన సహచరుడు రాఘవన్‌ని తనకు తోడుగా తెచ్చి ప్రక్కన పెట్టుకొనేవాడు. మెలకువ వచ్చిన తరువాత తను నిద్రలో చేసిన పనులు అతనికి గుర్తుండేవి కావు. అంచేత రాఘవన్ దయ్యమై తిరిగి సమాధిలోంచి వచ్చాడని భయపడ్డాడు.

ఇలా రెండుసార్లు జరిగేప్పటికి అతని మానసిక స్థితి పూర్తిగా దిగజారిపోయి వుండాలి. ఆ డెస్పరేషన్‌లో, ఆందోళననుండి, భయంనుండి, దయ్యాలనుండి తప్పించుకోవాలనే పిచ్చి ప్రయత్నంలో రాఘవన్ శవాన్ని కాల్చి, తను కాల్చుకొని ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

నేను స్కైకియాట్రిస్టు కాను. కాని మానసిక శాస్త్రంతో నాకున్న పరిచయాన్నిబట్టి జరిగిన విషయాన్ని ఈ రకంగా అర్థంచేసుకోగలిగాను. బహుశా క్వాలిఫైడ్ సైకియాట్రిస్ట్ ఎవరైనా ఇంతకన్నా వివరంగా మీకు చెప్పగలరనుకొంటాను. ఈ సంఘటనకు ఇంతకన్నా వివేకమైన, తర్కవిహితమైన కారణం నాకు కనిపించడం లేదు'' అన్నాడు మేజర్ కపాడియా సిగరెట్ ఆర్పేస్తూ.

నేను కెప్టెన్ సింగ్ వంకా, రాఘవన్ వంకా టార్చిలైటు వెలుగులో ఓసారి మార్చి మార్చి చూశాను. శవాలు నడవడం గురించి నేనెప్పుడూ వినలేదు. బహుశా మేజర్ కపాడియా చెప్పిందే నిజమై వుండాలి.

——: ఐపోయింది :——